Fredag, den 13. november 2020

P9_TA(2020)0305

Investeringsplan for et bæredygtigt Europa — finansiering af den grønne pagt

Europa-Parlamentets beslutning af 13. november 2020 om investeringsplanen for et bæredygtigt Europa — Finansiering af den grønne pagt (2020/2058(INI))

(2021/C 415/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 med titlen »Investeringsplan for et bæredygtigt Europa Investeringsplan for den europæiske grønne pagt« (COM(2020)0021),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640) og dens beslutning herom af 15. januar 2020 ([1]),

— der henviser til Kommissionens forslag af 2. maj 2018 til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme (FFR) for årene 2021-2027 (COM(2018)0322) og til det ændrede forslag af 28. maj 2020 (COM(2020)0443) sammen med det ændrede forslag af 28. maj 2020 om en afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (COM(2020)0445),

— der henviser til sin interimsbetænkning af 14. november 2018 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 — Parlamentets holdning med henblik på en aftale ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 10. oktober 2019 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og egne indtægter: Det er tid til at opfylde borgernes forventninger ([3]),

— der henviser til sin beslutning af 15. maj 2020 om en ny flerårig finansiel ramme, egne indtægter og genopretningsplanen ([4]),

— der henviser til den endelige rapport og henstillingerne fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter fra december 2016,

— der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 16. september 2020 om udkast til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ([5]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation« COM(2020)0456) og ledsagende lovgivningsforslag,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF,

([1]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.
([2]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0449.
([3]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0032.
([4]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0124.
([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0220.

— der henviser til sin beslutning af 18. december 2019 om retfærdig beskatning i en digitaliseret og globaliseret økonomi: BEPS 2.0 ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([7]),

— der henviser til den endelige rapport fra Ekspertgruppen på Højt Plan vedrørende Bæredygtig Finansiering af 31. januar 2018,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. marts 2018 med titlen »Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst« (COM(2018)0097),

— der henviser til sin beslutning af 29. maj 2018 om bæredygtig finansiering ([8]),

— der henviser til sin beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020 ([9]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om oprettelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser,

— der henviser til Kommissionens kvartalsvise europæiske økonomiske prognose,

— der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), til den dertil hørende Kyotoprotokol og til Parisaftalen,

— der henviser til de FN-støttede principper for ansvarlig investering, for ansvarligt bankvæsen og for bæredygtig forsikring,

— der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, de internationale grundlæggende menneskerettigheds-instrumenter, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, FN's mål for bæredygtig udvikling og Den Internationale Arbejdsorganisations erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen samt de otte grundlæggende ILO-konventioner,

— der henviser til statutterne for Den Europæiske Centralbank,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til de fælles drøftelser mellem Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 58,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Kultur- og Uddannelsesudvalget,

— der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0198/2020),

A. der henviser til, at de nødvendige investeringer i tilpasning til klimaændringer endnu ikke er vurderet og indarbejdet i FFR's klimatal;

([6]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0102.
([7]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.
([8]) EUT C 76 af 9.3.2020, s. 23.
([9]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0206.

Fredag, den 13. november 2020

B. der henviser til, at vejen til klimaneutralitet i 2050 vil øge EU-økonomiens konkurrenceevne og resultere i et overskud af bæredygtige kvalitetsjob;

C. der henviser til, at den seneste rapport fra 2019 fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) gør det klart, at de hidtil vedtagne politikker er utilstrækkelige til at forhindre den globale opvarmning i at overstige 1,5 °C, forhindre tab af biologisk mangfoldighed og forhindre forstyrrelse af de biogeokemiske strømme;

D. der henviser til, at EU's klimalovgivning vil fastfryse EU's forpligtelse til klimneutralitet i 2050, herunder ambitiøse mellemliggende trin, der er nødvendige for at nå dette mål;

E. der henviser til, at Kommissionen har anslået investeringsbehovet på EU-plan for at nå de nuværende 2030 klimamål til 240 mia. EUR pr. år ([10]) plus yderligere beløb på 130 mia. EUR pr. år til miljømæssige mål, 192 mia. EUR pr. år til sociale infrastrukturer og 100 mia. EUR pr. år til større transportinfrastrukturer i Europa; der henviser til, at dette bidrager med op til i alt mindst 662 mia. EUR i investeringsbehov pr. år; der henviser til, at disse tal er baseret på en 2030-klimamålsætning om at reducere drivhusgasemissionerne med 40 %; der henviser til, at investeringskløften er endnu højere nu, hvor Parlamentet har vedtaget mere ambitiøse mål; der henviser til, at det er vigtigt at mobilisere alle tilgængelige midler for at lukke investeringskløften;

F. bemærker, at artikel 2, stk. 1, i Parisaftalen opfordrer til »at lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling«;

G. der henviser til, at den europæiske grønne pagt er en ny vækststrategi, der har til formål at omdanne EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der ikke er nogen nettoemissioner af drivhusgasser i 2050, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceforbruget, og som også bør bidrage til at sikre EU's strategiske autonomi;

H. der henviser til, at covid-19-pandemien understreger betydningen af investeringer i en socialt og miljømæssigt bæredygtig økonomi, i særdeleshed investeringer, der fremmer avanceret FoU, en konkurrencepræget industri, uddybning og styrkelse af det indre marked, stærke SMV'er, sundhedsydelser, et solidt velfærdssystem og social trivsel;

I. der henviser til, at de udgifter, der kræves for at støtte de europæiske økonomier, giver anledning til at stille spørgsmål om, hvordan stiftet gæld vil blive tilbagebetalt; der henviser til, at det er vigtigt at forhindre en øget ulighed som følge af den tidligere krise;

J. der henviser til, at oprettelse af et bæredygtigt økonomisk system er centralt for udviklingen af den langsigtede strategiske autonomi og for at øge EU's modstandsdygtighed;

K. der henviser til, at handelspolitikken har indvirkning på drivhusgasemissioner;

L. der henviser til, at drivhusgasemissioner fra transport udgør 27 % af EU's globale emissioner og er de eneste, der stadig er stigende; der henviser til, at transport på en teknologimæssigt neutral måde skal bidrage til at nå EU's emissionsreduktionsmål, der går ud på at opnå klimaneutralitet senest i 2050, samtidig med at man sikrer, at transporten forbliver prismæssigt overkommelig og konkurrencedygtig; der henviser til, at reduktionen af transportsektorens emissioner kan fremskyndes for både infrastrukturens og bilparkens vedkommende ved at udvikle og styrke synergierne med andre sektorer såsom den digitale sektor eller energisektoren;

M. der henviser til, at skattefritagelse for luftfarts- og søfartssektoren ligeledes kan medføre fordrejninger af konkurrenceforholdene mellem industrisektorer og kan fremme ineffektive og forurenende transportformer;

N. der henviser til, at det i artikel 2 i vedtægterne for ECB fastsættes, at hvis målet om prisstabilitet opnås og ikke drages i tvivl, skal ECB's pengepolitik føres med henblik på at fremme de mål for EU, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), som bl.a. har til formål at beskytte miljøkvaliteten;

([10]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/assessment_of_economic_and_investment_needs.pdf

O. der henviser til, at ECB i forbindelse med revisionen af sin pengepolitiske strategi vil vurdere, hvorvidt og hvordan den inden for sit mandat kan tage bæredygtighedsovervejelser med i betragtning og navnlig tage hensyn til de risici, der er forbundet med miljømæssig bæredygtighed;

P. der henviser til, at aktiveringen af den generelle undtagelsesklausul har til formål at give medlemsstaterne mulighed for at føre en finanspolitik, der kan lette gennemførelsen af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere krisen på passende vis og samtidig forblive inden for de regelbaserede rammer af stabilitets- og vækstpagten (SVP); der henviser til, at den generelle undtagelsesklausul fastsætter, at dens anvendelse ikke må bringe den finanspolitiske holdbarhed i fare;

1. glæder sig over investeringsplanen for et bæredygtigt Europa (SEIP), der spiller en central rolle med hensyn til at sikre en vellykket grøn pagt og omstillingen til en mere bæredygtig, konkurrencedygtig, cirkulær og modstandsdygtig økonomi i overensstemmelse med Unionens miljøforpligtelser, herunder klimaforpligtelser, i henhold til Parisaftalen og EU's klimalovgivning; understreger, at planen bør være det centrale element i Unionens koordinerede og inklusive respons til opbygning af en mere modstandsdygtig økonomi og et mere modstandsdygtigt samfund efter covid-19-pandemien og bør fremme territorial, social og økonomisk samhørighed; påpeger, at bæredygtighed skal være i overensstemmelse med hensynet til finansiel stabilitet;

2. glæder sig over Kommissionens genopretningsplan for Europa, som har den europæiske grønne pagt og digitaliseringsstrategien i centrum; tilslutter sig det underliggende princip om, at offentlige investeringer skal respektere princippet om, at der ikke må ske nogen betydelig skade (DNSH), og fremhæver, at dette princip gælder for både sociale og miljømæssige mål; fremhæver, at de nationale planer for genopretning og modstandsdygtighed bør lede EU ind på kursen mod klimaneutralitet senest i 2050, som det er nedfældet i EU's klimalovgivning, herunder de mellemliggende mål for 2030, og dermed sikre medlemsstaternes omstilling til en cirkulær og klimaneutral økonomi, der er baseret på videnskabs- og tidsbaserede mål;

3. minder om, at investeringer under genopretnings- og resiliensfaciliteten skal respektere princippet om ikke at gøre skade; understreger, at klimarelevante investeringer bør være i overensstemmelse med EU's klassificeringssystem, og at nationale genopretningsplaner bør tilpasses de nationale energi- og klimaplaner;

4. mener, at det er et stort ansvar for EU at opnå en retfærdig overgang til klimaneutralitet; opfordrer til gennemførelse af passende foranstaltninger og politikker med henblik på at gøre denne omstilling til en succes med inddragelse af den offentlige og den private sektor, regioner, byer og medlemsstater; opfordrer til, at investeringer prioriteres for at støtte en bæredygtig overgang, den digitale dagsorden og den europæiske suverænitet i strategiske sektorer ved hjælp af en sammenhængende industriel strategi; mener, at digitalisering af den offentlige og den private sektor vil bidrage til at opnå klimaneutralitet;

5. understreger, at succesen for EU's mål om at opnå klimaneutralitet og blive en cirkulær økonomi senest i 2050 blandt andre faktorer vil afhænge af, om finansieringen er tilstrækkelig, og om bæredygtigheden integreres på sammenhængende vis i de offentlige og private finanser; understreger, at offentlig finansiering alene ikke vil være tilstrækkelig til at nå ovennævnte mål og bidrage til omstillingen; understreger, at der vil være behov for betydelige yderligere beløb i form af bæredygtige offentlige og private investeringer; opfordrer derfor Kommissionen til at tilskynde til offentlige og private investeringer i forbindelse med udviklingen investeringsplanen for et bæredygtigt Europa; understreger den kendsgerning, at de forhåndenværende midler selv med ambitiøs finansiering ikke vil være ubegrænsede; anser det for vigtigt, at investeringsplanen for et bæredygtigt Europa sørger for og muliggør yderligere investeringer med reel merværdi, og at den ikke fortrænger markedsfinansiering; opfordrer Kommissionen til at etablere et solidt regelsæt til rapportering og overvågning for at sikre, at udgifterne har en reel virkning; insisterer på, at forbindelsen mellem udgifter og indtægter, navnlig gennem skabelse af nye egne indtægter, vil være afgørende for gennemførelsen af den grønne pagt;

6. bemærker, at alle sektorer i EU's økonomi vil blive påvirket af omstillingen til en grøn økonomi, og insisterer på, at vejen til klimaneutralitet skal øge den europæiske økonomis konkurrenceevne og resultere i et nettooverskud af bæredygtige højkvalitetsarbejdspladser i Unionen; understreger det faktum, at den grønne omstilling bør være inklusiv og være i overensstemmelse med principperne om økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed; mener, at investeringsplanen for et bæredygtigt Europa ikke bør lade nogen i stikken og om nødvendigt bør fokusere på at mindske forskellene mellem medlemsstater og regioner med hensyn til opfyldelsen af målene om klimaneutralitet; minder om, at bevarelse og skabelse af arbejdspladser samt supplerende uddannelse og omskoling er yderst vigtigt i den bæredygtige energiomstilling;

7. understreger endvidere, at de europæiske producenter af bæredygtige produkter og tjenester skal kunne se fordelene ved den europæiske grønne pagt, hvis den skal blive vellykket;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at investeringsplanen for et bæredygtigt Europa finansieres tilstrækkeligt for at sikre, at fremtidige programmer, såsom strategien for renoveringsbølgen, vil have en tilstrækkelig indvirkning på alle bygninger i EU, vil kunne accepteres af alle EU's borgere og blive hilst velkommen af dem;

9. stiller spørgsmålstegn ved, hvorvidt investeringsplanen for et bæredygtigt Europa sådan som den i øjeblikket er udformet, vil gøre det muligt at mobilisere 1 billion EUR inden 2030 i betragtning af de negative økonomiske udsigter efter covid-19-pandemien; anmoder Kommissionen om at sikre fuld gennemsigtighed om finansieringsspørgsmål, såsom den optimistiske løftestangseffekt, en potentiel dobbeltmedregning af visse investeringer eller den manglende klarhed over ekstrapolationer af visse beløb; sætter endvidere spørgsmålstegn ved, hvordan den nye FFR som foreslået af Kommissionen og vedtaget i Det Europæiske Råds konklusioner vil gøre det muligt at nå målene for investeringsplanen for et bæredygtigt Europa; er bekymret over, at der ved fremrykning af EU-programmer kan opstå et grønt investeringsunderskud ved udgangen af den næste FFR-periode; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremlægge planer, der forklarer, hvordan de vil bygge bro over den betydelige investeringskløft ved hjælp af både private og offentlige investeringer, herunder en vurdering af de nye økonomiske udsigter som følge af den nuværende krise og de forventede øgede ambitioner med hensyn til klima-, energi- og miljømålene for 2030; understreger, at investeringsplanen for et bæredygtigt Europa er et af EU's langsigtede mål og ikke kan undergraves af kommende lavere FFR'er, som vil afsætte en stor del af pengene til tilbagebetaling af langsigtet gæld;

10. noterer sig, at Kommissionen i sin meddelelse om investeringsplanen for et bæredygtigt Europa af 14. januar 2020 har anslået behovet for investeringer på EU-plan for at nå de nuværende 2030 klimamål til mindst 662 mia. EUR om året; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at disse tal afspejles i en revideret arkitektur for en investeringsplan for et bæredygtigt Europa;

11. opfordrer Kommissionen til at oplyse om eksponeringen af alle FFR- og Next Generation EU-midler for de forskellige EU-klassificeringssystemmål og -kategorier;

12. ønsker, at det sikres, at finansieringen fra investeringsplanen for et bæredygtigt Europa på EU-plan samt nationalt og regionalt plan går til de politikker og programmer, der har det største potentiale til at bidrage til bekæmpelsen af klimaændringer og andre miljømål, herunder EU-virksomheders, især SMV'ers, overgang til en mere konkurrencedygtig Union og til jobskabelse, idet de samtidig tilpasser sig de forskellige nationale, regionale og lokale behov; ser frem til, at Kommissionen inden starten af den næste FFR offentliggør en ramme for sporing af klima, biodiversitet og andre bæredygtige udgifter ved brug af de kriterier, der er fastsat i taksonomiforordningen; opfordrer til, at denne ramme bl.a. omfatter en overvågningsmetode, sammen med tilsvarende korrigerende foranstaltninger, og en mekanisme til holdbarhed og sporing for at identificere skadelige virkninger i overensstemmelse med princippet om ikke at gøre væsentlig skade og forpligtelserne i henhold til Parisaftalen;

13. fremhæver, at en vellykket investeringsplan for et bæredygtigt Europa afhænger af tilstrækkeligheden af den offentlige og private finansiering og af, om der er sammenhæng i EU's politikker; understreger derfor behovet for harmoniserede bæredygtighedsindikatorer og metoder til måling af virkningerne; insisterer på, at der i lyset af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa skal indledes konsekvensvurderinger i forhold til andre retsakter, hvad enten de stadig er i vedtagelsesprocessen eller allerede er vedtaget, for at evaluere foreneligheden af den eksisterende EU-lovgivning med EU's miljømål;

14. understreger, at et af målene for investeringsplanen for et bæredygtigt Europa bør være at sikre et skift fra uholdbare til bæredygtige økonomiske aktiviteter;

15. mener, at offentlig og privat finansiering bør tage hensyn til klassificeringsforordningen og overholde princippet om ikke at gøre væsentlig skade for at sikre, at EU's politikker og finansiering, herunder EU-budgettet, de programmer, der finansieres gennem Next Generation EU, det europæiske semester og Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) finansiering ikke bidrager til projekter og aktiviteter, der i væsentlig grad skader sociale eller miljømæssige mål, der skader den økonomiske konkurrenceevne eller forårsager tab af arbejdspladser; understreger, at offentlige budgetter og offentlige banker ikke vil være i stand til at slå bro over investeringskløften alene; minder om, at 10 store europæiske banker stadig hvert år investerer mere end 100 mia. EUR i fossile brændstoffer; minder om, at Kommissionen i henhold til EU-klassificeringsforordningen inden udgangen af 2020 skal vedtage en delegeret retsakt, der indeholder tekniske screeningskriterier for aktiviteter, der i vid udstrækning bidrager til afbødning af og tilpasning til klimaændringer;

16. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den nye FFR ikke omfatter støtte til eller investeringer i aktiviteter, der vil medføre fastlåsning i aktiver, som er skadelige for Unionens klima- og miljømål i betragtning af aktivernes livscyklus;

17. opfordrer Kommissionen til at vurdere mulighederne for at udvide anvendelsen af EU-klassificeringssystemet til at spore klima- og miljørelaterede udgifter i alle EU's offentlige midler, herunder den nye FFR, InvestEU, instrumentet Next Generation EU, solvensstøtteinstrumentet, genopretnings- og resiliensfaciliteten og midler fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB);

18. opfordrer til, at princippet om ikke at gøre væsentlig skade følges i de relevante EU-forordninger om finansiering, f.eks. gennem klimasikring samt miljømæssig og social bæredygtighed; minder om, at der ikke bør indføres strenge investeringsregler uden forudgående samråd med de lokale og regionale offentlige myndigheder, industrier og SMV'er;

19. opfordrer Kommissionen til at vurdere og identificere aktiviteter, der i væsentlig grad skader den miljømæssige bæredygtighed, i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2020/852 og som anbefalet af Den Europæiske Centralbank og af netværket af centralbanker og tilsynsmyndigheders Network for Greening the Financial System (NFGS);

20. opfordrer til realistisk udfasning af offentlige og private investeringer i forurenende og skadelige økonomiske aktiviteter, for hvilke der findes økonomisk gennemførlige alternativer, samtidig med at medlemsstaternes ret til at vælge deres energimiks med det mål for øje at gennemføre et system med vedvarende energi og et energinet, der er foreneligt med Parisaftalen, respekteres fuldt ud; understreger, at det haster med at finde disse alternativer gennem omfattende investeringer i teknologisk innovation og energieffektivitet; insisterer på, at de aktiviteter, der finansieres via investeringsplanen for et bæredygtigt Europa, ikke må bidrage til yderligere sociale uligheder og uddybning af den økonomiske og sociale kløft mellem øst og vest i EU; minder i denne forbindelse om, at der mellem 2014 og 2016 af 11 lande og Den Europæiske Union blev brugt 112 mia. EUR om året til at støtte fossile brændstoffer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde strategier til udfasning af al miljøskadelig støtte med henblik på at forbedre sammenhængen og troværdigheden af EU med hensyn til at bevare biodiversiteten og de naturlige økosystemer og fremme omstillingen til rene energisystemer og en klimaneutral og cirkulær økonomi;

21. mener, at overgangen til klimaneutralitet bør bevare lige konkurrencevilkår for EU-virksomheder og deres konkurrenceevne, navnlig i tilfælde af illoyal konkurrence fra tredjelande; mener, at investeringsplanen for et bæredygtigt Europa for at nå sine mål også bør bidrage til en bæredygtig europæiske produktion og reducere de globale emissioner gennem handelspolitik; opfordrer til, at handelsaftaler ikke sikrer investorbeskyttelse på bekostning af miljømæssige, sociale eller sundhedsmæssige standarder; understreger betydningen af standarder, som det er muligt at håndhæve, og andre miljømæssige standarder i handelsaftaler, som EU indgår med tredjelande, også for at sikre lige konkurrencevilkår for europæiske virksomheder; opfordrer til, at det sikres, at tredjelande er støtteberettigede i forbindelse med tværnationale projekter, der bidrager til opfyldelse af målsætningerne i Parisaftalen;

22. understreger, at Erasmus+, Det Europæiske Solidaritetskorps og Et Kreativt Europa, som er EU's vigtigste uddannelses-, frivilligheds- og kulturprogrammer, er vigtige redskaber i det globale svar på klimaudfordringen og spiller en central rolle med hensyn til at fremme uddannelse i de færdigheder, der er nødvendige for den grønne omstilling, øge bevidstheden om miljøspørgsmål og klimaændringerne, især blandt unge, der engagerer sig i frivilligt arbejde for at beskytte miljøet, og udvikle kreative, inklusive og tilgængelige løsninger til at tackle de miljømæssige udfordringer; understreger, at disse programmer bidrager til at nå EU's mål for bæredygtig udvikling; fremhæver i denne forbindelse betydningen af landbrugspraktikophold, der støttes af Erasmus+;

EU's budget: målretning, udløsning og katalyse af finansielle ressourcer

23. understreger EU-budgettets centrale rolle i gennemførelsen af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa; gentager sin mangeårige holdning om, at nye initiativer altid bør underkastes en bæredygtighedsvurdering og -sikring og bør finansieres ved hjælp af nye bevillinger og ikke bør ske på bekostning af andre politikker; fremhæver betydningen af EU's mangeårige politikker, såsom samhørighed og landbrug, sammen med andre centrale politikområder, såsom forskning, innovation og tilpasning til og afbødning af klimaændringer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opfylde deres politiske forpligtelser og udstyre Unionen med en fremtidssikker FFR, der er i stand til imødekomme borgernes forventninger;

24. understreger betydningen af bæredygtige private investeringer og deres rolle med hensyn til at nå målene for investeringsplanen for et bæredygtigt Europa og mener, at privat finansiering skal lettes; understreger endvidere, at den tekniske støtte bør øges i kraft af lokale og nationale kuvøser og projektudviklingstjenester, der samler finansieringskilder og projektiværksættere;

25. glæder sig over Det Europæiske Råds accept af EU's genopretningsinstrument som et nødhjælpsinstrument til at støtte investeringer og reformer; er dog ked af forslaget om i væsentlig grad at reducere de supplerende bevillinger til flere EU-programmer og helt at annullere dem for andre programmer; mener, at de foreslåede nedskæringer i programmer, der støtter omstillingen af kulstofafhængige regioner, er i modstrid med dagsordenen for EU's grønne pagt og i sidste ende også vil påvirke finansieringen af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa;

26. understreger, at EU's bidrag til klimamålene for at opfylde dets forpligtelser i henhold til Parisaftalen bør understøttes med en ambitiøs andel af de klima- og biodiversitetsrelaterede udgifter i EU's budget; sigter derfor mod så hurtigt som muligt at nå et juridisk bindende mål på 30 % for klimamainstreaming og 10 % for biodiversitet; understreger, at målet for klimaudgifter bør gælde for FFR som helhed; understreger, at et klimamål på 37 % også bør gælde for Next Generation EU-udgifter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge en meningsfuld sporings- og overvågningsramme for klimarelaterede udgifter i EU-budgettet; understreger, at nye egne indtægter spiller en afgørende rolle med hensyn til at sætte EU-budgettet i stand til at nå et højere niveau af klimafinansiering i fremtiden;

27. glæder sig over forslaget om at supplere Fonden for Retfærdig Omstilling med yderligere midler fra NGEU, men beklager Rådets forslag om at reducere disse supplerende bevillinger, og understreger, at der er behov for yderligere støtte for at sikre, at arbejdstagere, der berøres direkte og indirekte af omstillingen, modtager passende støtte; gentager, at midler fra JTF kan supplere de ressourcer, der er til rådighed under samhørighedspolitikken, og påpeger, at det nye forslag ikke bør være til skade for samhørighedspolitikken gennem obligatoriske overførsler fra medlemsstaternes nationale rammebeløb og ikke bør føre til konkurrenceforvridning;

28. mener, at princippet om en retfærdig omstilling bør integreres i den grønne pagt, og at FRO navnlig bør fokusere på de regioner, der er mest afhængige af fossile brændstoffer; understreger, at projekter, der modtager midler, skal være miljømæssigt, socialt og økonomisk bæredygtige og levedygtige på lang sigt; opfordrer derfor til en omfattende EU-strategi for udvikling og modernisering af de regioner, der er omfattet af FRO;

29. understreger, at udarbejdelsen af planerne for retfærdig omstilling bør inddrage alle relevante interessenter; mener, at der i planerne for retfærdig omstilling bør tages hensyn til medlemsstaternes og regionernes forskellige udgangspunkter for så vidt angår omstillingen til klimaneutralitet; bemærker, at der bør være større klarhed omkring kriterierne for støtteberettigelse; mener, at de programmer, der finansieres af FRO, også bør vurderes ved brug af metoder til klimakortlægning, naturkapitalregnskaber og livscyklusberegning;

30. glæder sig over de to supplerende søjler i mekanismen for retfærdig omstilling, navnlig en særlig ordning under InvestEU og en lånefacilitet for den offentlige sektor, som sammen med FRO vil skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til at afbøde de socioøkonomiske virkninger af overgangen til klimaneutralitet og gennemføre den cirkulære økonomi i EU i de mest sårbare og kulstofintensive regioner og byer og bidrage til at imødegå de udfordringer, som borgerne står over for på energiområdet i forbindelse med omstillingsprocessen; mener, at det for disse søjlers succes er helt afgørende at sikre tilstrækkelig teknisk bistand til medlemsstater, regioner og byer;

31. understreger, at en social retfærdig omstilling ikke vil være mulig uden et massivt bidrag fra storbyområder; mener derfor, at midlerne under den anden og tredje søjle i mekanismen for en retfærdig omstilling bør være lettilgængelige for storbyer for at udvikle en finansiel mekanisme i stor målestok til understøttelse af byernes klimaindsatser og sociale indsats; påpeger, at dette kan omfatte direkte tilgængelige midler til blandt andet boligpolitikker, bygningsrenovering, moderniserings- og isoleringsprogrammer, projekter inden for offentlig transport, forbedring af storbyernes grønne infrastruktur, indførelse af instrumenter inden for cirkulær økonomi eller bæredygtige vandforvaltningsprojekter;

32. glæder sig over den rolle, som InvestEU spiller med hensyn til gennemførelsen af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa og dens virke, og mener, at den bør spille en nøglerolle i forbindelse med Unionens grønne, retfærdige og modstandsdygtige genopretning; beklager, at den foreslåede finansiering af InvestEU, både gennem FFR og NGEU, er blevet væsentligt reduceret i forhold til Kommissionens seneste forslag; glæder sig over forslaget om at oprette en strategisk investeringsfacilitet, navnlig tilføjelsen af et femte politikområde — politikområdet europæiske investeringer — inden for InvestEU for at fremme bæredygtige investeringer i centrale teknologier og værdikæder; understreger, at projekter, der finansieres under InvestEU, bør være i overensstemmelse med Unionens klima- og miljøforpligtelser for 2030;

33. understreger, at det reviderede kommissionsforslag allerede indeholder den foreløbige aftale om InvestEU, der blev indgået mellem Parlamentet og Rådet i maj 2019; minder om, at denne aftale ud over en privilegeret stilling for EIB-Gruppen også omfatter en vigtig rolle for andre gennemførelsespartnere, såsom nationale erhvervsfremmende banker eller andre internationale finansielle institutioner; minder endvidere om, at InvestEU er et efterspørgselsstyret instrument, og at overdreven sektoriel og geografisk koncentration derfor bør undgås; understreger, at det er nødvendigt at sikre, at der er tilstrækkelig teknisk bistand på stedet til, at projekter finansieres der, hvor der er størst behov for dem, og på en måde, der giver ægte merværdi; fremhæver i denne forbindelse rådgivningsplatformens afgørende bidrag, for hvilket der skal sikres en passende finansiel tildeling;

34. påpeger igen EU's ansvar for som en global leder i kampen mod klimaforandringerne at opfordre andre internationale partnere til at følge en lignende tilgang; mener, at de midler, som EU-budgettet yder til tredjelande, ikke bør anvendes på nogen måde, der strider mod målene i den grønne pagt, og at de bør sigte mod at fremme opfyldelsen af dens målsætninger under hensyntagen til de enkelte landes udviklingsniveau og deres varierende investeringsbehov; mener, at pandemien har vist os, at foranstaltninger til beskyttelse af miljø og biodiversitet uden for Unionen er uløseligt forbundet med sundhed indenfor, og at den form for foranstaltninger er omkostningseffektive i sammenligning med pandemiens virkninger;

35. bemærker, at innovationsfonden og moderniseringsfonden bør yde et væsentligt bidrag til en bæredygtig omstilling i retning af nulemission af drivhusgasser senest i 2020, og glæder sig navnlig over, at moderniseringsfonden er udformet til at støtte investeringer i forbedring af energieffektiviteten i 10 mindre velstående medlemsstater og derfor er et vigtigt redskab til at sikre en retfærdig omstilling; understreger ikke desto mindre behovet for øget kontrol med fonden, da investeringer i aktiviteter, som i væsentlig grad skader sociale og miljømæssige mål, ikke bør være støtteberettigede under moderniseringsfonden;

36. finder det nødvendigt at undgå enhver form for overlapning med beslægtede aktiviteter, der finansieres gennem EU's budget, og mener, at eksistensen af disse fonde uden for Unionens budget kan gøre det vanskeligere at få overblik over budgettet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at holde budgetmyndighederne velinformeret om gennemførelsen af fondene;

37. glæder sig over, at Kommissionen agter at gennemgå moderniseringsfonden og innovationsfonden som led i revisionen af emissionshandelssystemet (ETS); gentager det gamle krav om at klassificere en væsentlig del af indtægterne fra emissionshandelssystemet som egne indtægter;

38. understreger den vigtige rolle, som den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik vil være nødt til at spille i forbindelse med opnåelsen af målene i investeringsplanen for et bæredygtigt Europa; bemærker, at den fælles landbrugspolitik under EU's landbrugssektors og fiskerisektors bevægelse hen imod en mere bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og bevaring af biodiversiteten bør fastholde sine mål om at støtte tilvejebringelsen af en fødevareforsyning af høj kvalitet, der garanterer EU-borgernes fødevaresuverænitet, bidrager til en stabil og acceptabel indtjening for landbrugere og fiskere og bidrager til en bæredygtig udvikling af landdistrikterne; understreger behovet for at sikre, at den fælles landbrugspolitik bidrager til EU's klima- og bæredygtighedsmål, som det blev understreget i Revisionsrettens beretning af 7. november 2018;

39. understreger betydningen af at lette adgangen til offentlig og privat finansiering for at støtte øgede grønne investeringer, udvikling af og adgang til digitale værktøjer, modernisering og innovation, der vil sætte landbrugssektoren, fiskerisektoren og landdistrikterne i stand til at imødegå udfordringerne og mulighederne i forbindelse med realisering af målene og ambitionerne i den grønne pagt;

40. understreger, at samhørighedspolitikken i sin egenskab af at være EU's vigtigste investeringspolitik vil spille en afgørende rolle i understøttelsen af omstillingen til klimaneutralitet; gør opmærksom på, at samhørighedspolitikken i kølvandet på covid-19-krisen vil være et af de udslagsgivende instrumenter i forbindelse med den bæredygtige økonomiske genopretning, og at den bør bevare sin langvarige rolle med at bidrage til fremme af social, økonomisk og territorial samhørighed som fastsat i EU-traktaterne; insisterer på, at samhørighedspolitikken bør styrkes, for at den skal kunne opfylde sit primære formål og bidrage til en vellykket europæisk grøn pagt;

41. støtter Kommissionens innovative tilgang, som afspejles i dens erklæring om, at EU's budget også gennem sin indtægtsside vil bidrage til at nå klima- og miljømålene; minder om, at Parlamentet går ind for fremme af indførelsen af nye egne indtægter, der kan skabe merværdi og i høj grad støtte den europæiske grønne pagt;

42. bekræfter sin tidligere holdning til listen over potentielle kilder til nye egne indtægter, som den fremgår af dets interimsbetænkning om FFR, som burde være i i overensstemmelse med EU's væsentlige mål, herunder bekæmpelse af klimaændringer og beskyttelse af miljøet; anmoder derfor om, at der uden at skabe yderligere byrder for borgerne indføres nye egne indtægter, som f.eks. kunne omfatte midler, som Kommissionen fremlagde tal for i 2018 på grundlag af:

i) auktionsindtægterne fra ETS (emissionshandelssystemet), der vil kunne indbringe mellem 3 og 10 mia. EUR om året

ii) et bidrag til ikkegenanvendt plastemballageaffald, der vil kunne indbringe mellem 3 og 10 mia. EUR om året

iii) den kommende CO2-grænsetilpasningsmekanisme, der vil kunne indbringe mellem 5 og 14 mia. EUR om året

iv) et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, der vil kunne indbringe over 12 mia. EUR om året

v) en skat på store digitale virksomheder, der vil kunne indbringe mellem 750 og 1,3 mia. EUR om året

vi) en afgift på finansielle transaktioner (AFT), som på grundlag af Kommissionens oprindelige forslag fra 2012 og under hensyntagen til brexit og økonomisk vækst vil kunne indbringe op til 57 mia. EUR om året, afhængigt af afgiftens anvendelsesområde;

gentager i denne forbindelse sin opfordring til alle medlemsstater om at tilslutte sig den styrkede samarbejdsramme om AFT; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at give detaljerede oplysninger om de egne indtægter, der blev fremlagt i Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 om genopretningsplanen, herunder om den afgift, der er baseret på store virksomheders aktiviteter, og en eventuel udvidelse af ETS til også at omfatte den maritime sektor og luftfartssektoren;

43. insisterer på, at der indføres en vifte af nye egne indtægter i EU's budget fra 2021, mens der også bør fastsættes en juridisk bindende tidsplan for at foreslå og introducere nye egne indtægter i løbet af den næste FFR; opfordrer til, at midlerne fra de nye egne indtægter bliver tilstrækkelige til i det mindste at dække tilbagebetalingsforpligtelserne under inddrivelsesinstrumentet; forventer, at eventuelle indtægter ud over dette niveau bør overføres til EU-budgettet for bl.a. at bygge bro over finansieringskløften i den grønne pagt, uden at dette berører universalitetsprincippet;

44. understreger, at begge typer indtægter, miljørelaterede og ikke specifikt miljørelaterede, bliver uundværlige for fastsættelsen af en driftssikker vifte af ægte nye egne indtægter, eftersom størrelsen af indkomsten fra miljørelaterede indtægter kan falde proportionalt over tid i takt med, at EU gør fremskridt i retning af klimaneutralitet;

Finansielle institutioner — gøre det muligt at gennemføre den grønne pagt

45. glæder sig over EIB's beslutning om at revidere sin energiudlånspolitik og klimastrategi og afsætte 50 % af sine operationer til klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed fra 2025 og fremefter med henblik på at opfylde EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen; opfordrer EIB til også at revidere sin udlånspolitik over for transportsektoren og til at forpligte sig til en bæredygtig omstilling til klimaneutralitet og cirkulær økonomi under hensyntagen til medlemsstaternes

forskellige energimiks og til at være særlig opmærksom på de sektorer og regioner, der er mest berørt af omstillingen; opfordrer navnlig til, at der gennemføres nye politikker i de kulstofintensive industrisektorer, hvor EIB er aktiv, for at støtte omstillingen af disse sektorer med henblik på at tilpasse alle nye sektorspecifikke lån til målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050; bifalder EIB's vilje til senest i 2021 at ophøre med at finansiere energiprojekter med fossile brændstoffer; kræver, at der vedtages og offentliggøres verificerbare omstillingsplaner for at nå klimaneutralitetsmålene;

46. understreger, at EIB's reaktion på covid-19-pandemien bør være i overensstemmelse med målsætningerne i investeringsplanen for et bæredygtigt Europa; bemærker dog, at det ikke er alle finansierede projekter, der kan bidrage til at nå af EU's klimamål, og insisterer på, at den omstændighed ikke bør udelukke projekterne fra finansiering; er imidlertid af den opfattelse, at EIB's portefølje skal være i overensstemmelse med EU's mål for bæredygtighed og princippet om ikke at gøre væsentlig skade; opfordrer EIB til at udarbejde en konkret køreplan for opnåelse af det granulerede mål på 50 % inden 2025 og til hvert år at offentliggøre den andel af sine aktiver, der finansierer aktiviteter, der kan betragtes som miljømæssigt bæredygtige i henhold til EU-klassificeringen; minder om, at bankens reaktion på covid-19-pandemien bør generere investeringer på 240 mia. EUR, og at de blev muliggjort i løbet af få uger;

47. mener, at det — hvis EIB skal få en vellykket rolle i forbindelse med finansiering af den grønne pagt — er vigtigt med en bottom up-tilgang, som er deltagerorienteret, og at EIB bør fremme specifikke dialoger mellem den offentlige og den private sektor og sikre en bedre koordinering med de forskellige interessenter, såsom f.eks. lokale og regionale myndigheder og repræsentanter for civilsamfundet; understreger endvidere EIB's uafhængighed, samtidig med at det understreger betydningen af at sikre demokratisk kontrol med investeringer;

48. minder om, at EIB er verdens største udsteder af grønne obligationer, der har indbragt over 23 mia. EUR over 11 år; bemærker, at det har været en stor udfordring at fastsætte fælles standarder for at undgå grønvask; glæder sig over EIB's nye bæredygtighedsbevidsthedsobligationer, der blev lanceret i 2018, og som er udformet med henblik på at støtte investeringer, der har forbindelse til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling; understreger betydningen af at fastsætte fælles standarder for disse nye obligationer for at sikre, at projekterne er gennemsigtige, verificerbare og målelige; opfordrer EIB til at fortsætte denne aktivitet og til at udvide udstedelsen af grønne obligationer og bæredygtighedsobligationer, hvilket kan lette gennemførelsen af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa og bidrage til at udvikle markedet for sociale og miljømæssige bæredygtighedsobligationer på grundlag af EU's handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst og EU-klassificering;

49. opfordrer EIB til at spille en aktiv rolle med hensyn til at støtte projekter, der bidrager til en retfærdig omstilling, såsom forskning, innovation og digitalisering, SMV'ers adgang til finansiering og sociale investeringer og færdigheder;

50. bemærker, at EIB's formand, Werner Hoyer, har understreget behovet for at styrke EIB's kapitalgrundlag for at gøre det muligt for EIB at fortsætte med de ambitiøse projekter, der understøtter omstillingen til en bæredygtig økonomi;

51. anerkender den vigtige rolle, som nationale erhvervsfremmende banker og institutioner og internationale finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, spiller i finansieringen af bæredygtige projekter, hvorved de bidrager til at nå Parisaftalens mål; understreger, at de nationale erhvervsfremmende banker og institutioner i betragtning af deres evner og erfaringer på nationalt og regionalt plan kan være medvirkende til at maksimere virkningerne af den offentlige finansiering, herunder gennem partnerskaber under InvestEU, hvorved de hjælper med til at nå Unionens klimamål; understreger, at finansieringen af SMV'er er afgørende for en vellykket gennemførelse af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa;

52. understreger endvidere, at de nationale erhvervsfremmende banker og institutioner — på grund af deres erfaringer på området — er fuldt verserede i udtænkning, ledelse og finansiering af forholdsvis små projekter; bifalder derfor, at disse banker og institutioner inddrages i forskellige aspekter af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa, som de bedst egnede organisationer til at dirigere investeringer på EU-plan i retning af realøkonomien og på lokalt plan; understreger vigtigheden af at sikre lokal teknisk støtte til drivkræfter bag projekter og innovation og fremhæver projektvækstmiljøers rolle med hensyn til at hjælpe projekter til at modne tilstrækkeligt, så de kan modtage finansiering; opfordrer til statsstøttereformer, der vil gøre det muligt for de nationale erhvervsfremmende banker og institutioner at yde lån på koncessionelle vilkår for at fremme bæredygtigheden;

53. bemærker, at offentlig og privat investering kan hjælpe den bæredygtige genopretning og resiliens, hvor finansiering rettes mod grønne investeringer som f.eks. elektricitetsnet, supernet og intelligente net, jernbanenet, energieffektivitet og projekter inden for cirkulær økonomi;

54. peger på, at miljø- og klimakatastrofer udgør en stadigt stigende risiko for den finansielle stabilitet, og at disse langsigtede risici derfor bør indarbejdes bedre i risikovurderingerne i forbindelse med forsigtighedsbaserede regler og tilsyn; mener, at kampen mod klimaændringer og fremme af bæredygtighed i højere grad bør tages i betragtning i ECB's politikker, samtidig med at dets mandat og uafhængighed fuldt ud respekteres, og uden at dens rolle som vogter af finansiel og monetær stabilitet bringes i fare; minder om erklæringen fra ECB's formand om, at ECB støtter udviklingen af et klassificeringssystem som et middel til at lette indarbejdelsen af miljøhensyn i centrale bankporteføljer; noterer sig den ambition, der kommer til udtryk i Eurosystemets nylige svar på Kommissionens offentlige høringer om den nye strategi for bæredygtig finansiering og revisionen af direktivet om ikkefinansiel rapportering, hvori det blev fastslået, at markedskræfterne kan og bør være en vigtig drivkraft for en omlægning af de finansielle strømme til bæredygtige økonomiske aktiviteter; bifalder opfordringen fra ECB og centralbankernes og banktilsynsmyndighedernes Network for Greening the Financial System (NGFS) til, at finansielle reguleringsmyndigheder bedre vurderer bæredygtighedsrelaterede finansielle risici;

55. opfordrer ECB til at gå videre med sin pengepolitiske strategi med fuld respekt for ECB's mandat vedrørende prisstabilitet, som er nedfældet i TEUF; bemærker, at ECB som led i sin revision af den pengepolitiske strategi vil vurdere, om og hvordan den inden for rammerne af sit mandat kan tage hensyn til bæredygtighed — og navnlig risici i forbindelse med miljømæssig bæredygtighed — i sine regler for sikkerhedsstillelse og årlige stresstest, samtidig med at der opretholdes en adskillelse mellem pengepolitik og tilsyn; opfordrer endvidere ECB til at oplyse, i hvor høj grad pengepolitikken er tilpasset Parisaftalen, samtidig med at den fastsætter en køreplan for den fremtidige tilpasning ved at anvende EU-klassificeringssystemet for disse foranstaltninger på en passende måde; opfordrer ECB til at undersøge yderligere muligheder for at støtte EIB med henblik på at øge EIB's finansieringskapacitet uden at skabe markedsforvridninger;

56. foreslår, at ECB vurderer genoprettelsen af sin kulstofintensive obligationsportefølje inden for rammerne af programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (CSPP) i lyset af EIB's klimaforpligtelser;

57. opfordrer de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) til sammen med de nationale kompetente myndigheder at udvikle årlige klimastresstests for de finansielle institutioner, som de fører tilsyn med, som det i øjeblikket især drøftes i Network for Greening the Financial System, med henblik på at forstå de klimarelaterede finansielle risici i EU's relevante finansielle institutioners porteføljer samt disse risicis udstrækning;

58. er af den opfattelse, at offentlig transport er afgørende for at opnå bæredygtig mobilitet i byerne; understreger behovet for at øge støtten til offentlige transportnet og flåder på lokalt og regionalt plan som et effektivt redskab for omstillingen og overgangen mod lavemissionsmobilitet, samtidig med at man fremmer modalskift, navnlig i storbyområder, og konnektivitet i landdistrikterne med henblik på at fremme territorial samhørighed; mener, at en stærkere forbindelse mellem finansiering af bytransport og planer for bæredygtig bytrafik (Sustainable Urban Mobility Plans (SUMP)) er afgørende for at fremme omstillingen af bytrafikken; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om at udvikle bæredygtige mobilitetsplaner og -politikker, herunder støtte til effektive offentlige transportsystemer og aktive mobilitetsløsninger såsom gang og cykling og fremme af tilgængelighed og multimodalitet blandt de forskellige transportformer;

Mobilisering af private investeringer til en bæredygtig genopretning

59. støtter en fornyet strategi for bæredygtig finansiering; understreger behovet for et EU-miljømærke for finansielle produkter, der udvikler sig løbende, for en bindende EU-standard for grønne obligationer og for mere pålidelige, sammenlignelige og tilgængelige data om bæredygtighed, der opnås ved at harmonisere bæredygtighedsindikatorer; minder om den store betydning, som grøn finansiering kommer til at få for EU's og euroens internationale rolle i det næste årti; understreger betydningen af forenklede rapporteringsstandarder for SMV'er, der giver dem mulighed for at deltage fuldt ud på kapitalmarkederne;

60. insisterer på, at mere pålidelige, sammenlignelige og tilgængelige data om bæredygtighed er uundværlige i relation til at få EU's system for bæredygtigfinansiering til at fungere i praksis; glæder sig over idéen fra forummet på højt plan om Kapitalmarkedsunionen om at oprette et fælles europæisk adgangspunkt for at samle oplysninger om virksomheder i EU

gennem sammenkoblingen af eksisterende nationale og EU-baserede registre og virksomhedsdatabaser som en måde til at bistå virksomhederne, navnlig i de mindre medlemsstater, med at tiltrække investorer; understreger, at virksomhederne skal kunne kontrollere tilgængeligheden af deres data i det fælles europæiske adgangspunkt; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag til et fælles europæisk adgangspunkt for finansielle og ikkefinansielle oplysninger om børsnoterede og ikkebørsnoterede selskaber i EU, samtidig med at der også tages hensyn til proportionalitetsprincippet, hvor det er relevant; opfordrer Kommissionen til at afstemme gennemsigtighedskravene i direktivet om ikkefinansiel rapportering og bringe dem i overensstemmelse med kravene i klassificeringsforordningen og forordningen om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser; efterlyser gennemsigtige metoder til indsamling og offentliggørelse af data; opfordrer Kommissionen til at etablere effektiv dataovervågning og rapportering af gennemførelsen af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa, idet dette gøres offentligt tilgængeligt for at sikre fuldstændig gennemsigtighed i udgifterne til EU's grønne omstilling; mener, at en betydelig del af de EU-obligationer, der skal udstedes i forbindelse med genopretningsplanen, er udstedt på grundlag af EU's generelle budgetstøtte som foreslået af Kommissionen;

61. bifalder de fremskridt, der er opnået på grundlag af de initiativer, der var indeholdt i handlingsplanen for bæredygtig finansiering fra 2018; opfordrer til vedtagelse af de delegerede retsakter, der er fastsat i klassificeringsforordningen, idet der tages hensyn til rækken af bæredygtighedskriterier og -indikatorer; opfordrer specifikt til en hurtig gennemførelse af princippet om ikke at gøre væsentlig skade som angivet i forordningen om bæredygtig finansiering og klassificeringsforordningen; fremhæver vigtigheden af ambitiøse oplysningskrav for alle finansielle produkter og enheder;

62. mener, at den fremtidige fornyede EU-strategi for bæredygtig finansiering er en væsentlig mulighed for at fremskynde omstillingen til mere bæredygtig detailinvestering; opfordrer Kommissionen til at foreslå de foranstaltninger, der er nødvendige for at fremme bæredygtige detailinvesteringer;

63. noterer sig artikel 26, stk. 2, i klassificeringsforordningen, som bemyndiger Kommissionen til senest den 31. december 2021 at offentliggøre en rapport med en beskrivelse af de bestemmelser, der vil være nødvendige for at udvide denne forordnings anvendelsesområde ud over miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, herunder andre mål for bæredygtighed, såsom sociale mål;

64. tilslutter sig opfordringen fra Ekspertgruppen på Højt Plan vedrørende Bæredygtig Finansiering om at træffe nye foranstaltninger til at fremme langsigtede dispositioner til gavn for mennesker og jordkloden; opfordrer Kommissionen til at analysere og komme med forslag til, hvordan et langsigtet perspektiv bedre kan inkorporeres i ordningen og reglerne for virksomhedsledelse; glæder sig over forberedelsen af et initiativ om bæredygtig virksomhedsledelse;

65. opfordrer Kommissionen til at overveje en revision af direktivet om ikke-finansiel rapportering, som kan omfatte oplysninger om virkningerne af virksomhedernes aktiviteter for den miljømæssige, sociale og forvaltningsmæssige bæredygtighed;

66. fastholder, at offentlig og privat investering, hvor det er muligt, skal supplere hinanden i forbindelse med mobilisering af finansiering til den grønne pagt; understreger, at investeringer fra den private sektor ikke bør fortrænges, således at der kan opnås den højest mulige finansiering til investeringsplanen for et bæredygtigt Europa;

67. minder om, at investeringer i udlån til ikkebæredygtige økonomiske aktiviteter kan føre til strandede aktiver eller fejlslagne investeringer med fastlåsningsvirkninger; påpeger, at denne risiko skal være tilstrækkeligt integreret i kreditvurderingerne og tilsynsrammerne, herunder Baselrammen; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, hvordan man kan forbedre inddragelsen af bæredygtighedsrelaterede risici og den tilsynsmæssige behandling af langsigtede investeringer og udlån, herunder i EU's bankregelsæt, hvilket yderligere vil fremme den generelle finansielle systemiske stabilitet, og yderligere søge at fremme pålideligheden, sammenligneligheden og gennemsigtigheden af bæredygtighedsfaktorer i kreditvurderinger; mener, at sidstnævnte kunne behandles under kommende revisioner af forordningen om kreditvurderingsbureauer, kapitalkravsforordningen/-direktivet og solvensreglerne;

68. minder om, at bæredygtige investeringer ikke nødvendigvis har en lavere risikoprofil end andre typer af investeringer;

69. mener, at det bør gøres lettere for SMV'er i EU at få adgang til offentlig og privat finansiering under investeringsplanen for et bæredygtigt Europa; understreger nødvendigheden af en yderligere indsats for at informere SMV'er om de nye finansieringsmuligheder under investeringsplanen for et bæredygtigt Europa;

Fremme af bæredygtige offentlige investeringer i krisetider

70. opfordrer til, at der skabes et instrument for bæredygtige investeringer med henblik på at nå de mål, der er fastsat i den europæiske grønne pagt, men understreger, at lige meget hvilken finansieringsmodel, der vælges, bør det øgede omfang af offentlig investering bidrage de offentlige finansers bæredygtighed i EU; mener, at en eventuel revision af EU's ramme for økonomisk styring bør tage hensyn til henstillingerne fra det uafhængige europæiske finanspolitiske råd og bør tilskynde medlemsstaterne til at bringe deres økonomier og offentlige udgifter i overensstemmelse med målene for den europæiske grønne pagt; støtter Kommissionens tilsagn om at undersøge andre understøttende rammer, såsom grønne obligationer, og opfordrer Kommissionen til at kortlægge bedste praksis for grøn budgettering;

71. opfordrer til, at den offentlige støtte til transportsektoren, navnlig luftfartsselskaber, turismesektoren og automobilsektoren, bruges på en bæredygtig og effektiv måde; opfordrer til, at de omstillingsaktiviteter, der er defineret i taksonomiforordningen, bliver berettigede til at modtage støtte under investeringsplanen for et bæredygtigt Europa, og opfordrer til, at der lægges særlig vægt på adgang til finansiering og andre former for støtte til mikrovirksomheder og SMV'er;

72. opfordrer til mainstreaming af bæredygtige offentlige indkøb og udbud og øget europæisk koordinering i denne henseende;

73. bifalder det faktum, at planerne for genopretning og modstandsdygtighed vil blive baseret på fælles EU-prioriteter; fremhæver i denne forbindelse den europæiske grønne pagt og den europæiske søjle for sociale rettigheder samt den digitale dagsorden og det strategiske mål om at opnå europæisk suverænitet i strategiske sektorer med et bæredygtigt industrigrundlag; minder om behovet for investeringer i grøn genopretning og behovet for at øge konvergensen mellem medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af investeringsplanen for et bæredygtigt Europa, som kan bidrage til at fremskynde den økonomiske genopretning; opfordrer til, at der medtages prioriteter på områder som beskæftigelse, færdigheder, uddannelse, digitalt iværksætteri, forskning og innovation og sundhed, men også på områder, der vedrører erhvervsmiljøet og nonprofitmiljøet, herunder den offentlige forvaltning og den finansielle sektor; opfordrer Kommissionen til at yde teknisk bistand til de offentlige myndigheder i forbindelse med udarbejdelsen af omstillingsplaner for at undgå strandede aktiver; opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne og til at sikre, at alvorlige overtrædelser fører til krav om tilbagebetaling af udbetalte beløb; understreger vigtigheden af, at de medlemsstater, der udsteder planerne, respekterer retsstatsprincippet og vores demokratiske værdier;

74. fastholder, at princippet i den europæiske grønne pagt om ikke at gøre skade gælder for alle genopretningsplaner;

75. beklager Det Europæiske Råds beslutning om at fjerne Solvensstøtteinstrumentet fra næste generation af EU-programmer; anser det for at være et vigtigt redskab til at skabe lige vilkår på det indre marked;

76. opfordrer til, at virksomheder, der modtager offentlig støtte, forpligter sig til offentlig landeopdelt rapportering, samtidig med at der tages hensyn til muligheden for midlertidige undtagelser med henblik på at beskytte kommercielt følsomme oplysninger; opfordrer til, at disse virksomheder også sikrer fair konkurrence, mindsker kønsbestemte lønforskelle, opfylder deres forpligtelser til ikkefinansiel rapportering, sikrer arbejdspladser og offentliggør enhver fordelagtig behandling, som de modtager, såvel som til, at de konsekvent afholder sig fra at involvere sig i skatteundgåelsesstrategier via datterselskaber uden reel økonomisk aktivitet i et land, der er opført på EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner; fastholder, at disse virksomheder i rimelig grad bør bidrage til genopretningsindsatsen ved at betale deres rimelige skatteandel; ser i denne forbindelse gerne en ny social kontrakt for selskaber, som harmoniserer bestræbelserne på at opnå profit med hensynet til mennesker og jordkloden;

77. opfordrer Kommissionen til at revidere reglerne om statsstøtte, herunder de midlertidige rammebestemmelser, der blev indført som reaktion på covid-19-pandemien, alt efter hvad der er nødvendigt for at opnå større støtte i offentligheden til den europæiske grønne pagt og sikre, at statsstøtte er betinget af, at Unionens klima- og miljømål opfyldes; bemærker, at enhver revision af statsstøttereglerne bør udformes omhyggeligt med henblik på at undgå konkurrenceforvridning på det indre marked og sikre dets integritet og lige konkurrencevilkår i forbindelse med en fremtidig revision;

78. opfordrer Kommissionen til, når den godkender en anmodning om statsstøtte fra en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 108 i TEUF, i sin afgørelse at indføje bestemmelser, der kræver, at støttemodtagere i kulstofintensive sektorer skal tilslutte sig klimamålene og køreplanerne for den grønne omstilling og vise, hvordan deres virksomhedsmodel og -aktiviteter er tilpasset målene i kapitel 2 i forordning (EU) 2018/1999;

79. glæder sig over den planlagte revision af energibeskatningsdirektivet for 2021 og opfordrer Kommissionen til at forelægge lovgivningsforslag for at bringe momssatserne i overensstemmelse med miljøhensyn, indføre en engangsafgift for plast og forhøje de relevante minimumspunktafgifter, der har mistet deres virkning som følge af inflationen; søger at forene disse reformer med bestræbelserne på at fastholde købekraften for dem, der har de laveste indkomster i EU;

80. minder om, at der er behov for øgede investeringer i forbindelse med den grønne omstilling, og at virksomheders skatteunddragelse og skatteundgåelse medfører potentielle tab af midler for nationale budgetter og EU-budgettet, der rækker fra 50-70 mia. EUR til 160-190 mia. EUR, som kunne anvendes til investeringer i forbindelse med investeringsplanen for et bæredygtigt Europa; opfordrer medlemsstaterne til at mobilisere ressourcer til at finansiere en bæredygtig og retfærdig omstilling ved at gennemføre alle potentielle aftaler inden for OECD's inklusive ramme, også søjle 2 under den; slår til lyd for en intensiveret indsats mod skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning; opfordrer til koordinering på EU-plan for at fastslå, efterforske og undgå enkeltpersoners og virksomheders aggressive skatteplanlægningsmanøvrer; opfordrer til en ambitiøs strategi for erhvervsbeskatning i det 21. århundrede; opfordrer Rådet til at opdatere kriterierne for definition af skadelige skatteordninger i adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning og gentager sin holdning af 26. marts 2019 til medlemsstater, der begunstiger aggressiv skatteplanlægning; opfordrer Kommissionen til at fastsætte kriterier for vurdering af medlemsstaternes skattepraksis; minder Kommissionen om artikel 116 TEUF i forbindelse med skatterelaterede dokumenter og opfordrer Kommissionen til at gøre brug af denne bestemmelse for at undgå konkurrenceforvridninger på det indre marked;

81. ønsker, at det sikres, at alle bidrager ligeligt til genopretningen efter covid-19-pandemien og omstillingen til en konkurrencedygtig og bæredygtig økonomi, samtidig med at der tages hensyn til medlemsstaternes forskellige kapaciteter; mener, som påpeget af ECB's formand, Christine Lagarde, den 7. juli 2020, at de sårbare ofte »er dem der er mest berørt« af covid-19-pandemien, samtidig med at priserne på aktiver hidtil er steget under krisen; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at undersøge nye ressourcer til finansiering af den økonomiske genopretning, der tager hensyn til dette;

82. understreger, at den øgede finansiering til den grønne pagt vil kræve en betydelig grad af både budgetdisciplin og kontrol med henblik på at forhindre svig og misbrug af midler; bemærker, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) mangler kapacitet til på egen hånd at forhindre økonomisk svig; opfordrer derfor samtlige medlemsstater til at deltage i Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO);

83. mener, at kombinationen af forslagene i denne betænkning kan øge de 660 mia. EUR om året, der er nødvendige for at vinde kampen for klimaet og beskæftigelsen;

o

o o

84. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.